

sjøgelsen saa kan blive god; heller en god til næste Aar end en daarlig i Aar. Dersom Mindretallets Dagsorden var kommen frem, vilde jeg have stemt for den, ikke fordi den i og for sig tilfredsstillende mig, men jeg anser den som det mindste Onde. Selvt vilde jeg først have slaaet Flertallets Forslag ihjel, saa Mindretallets og bagefter ogsaa Dagsordenen, fordi der klæber saa mange Mangler ved det Altsammen, at det ikke burde være kommet frem i Diebliffet. Dersom det er god Grund til at henvise Sagen til Udvalgets fornyede Overveielse, og det saa meget mere, som det forekommer mig, at der er en Mængde Spørgsmaal, som ere berørte i Betænkningen, og med Hensyn til hvilke det kunde være godt at faae oplyst, om ikke de lokale Interesser kunne varetages paa langt billigere Maade end foreslaaet baade af Flertallet og Mindretallet ved de store og svære Jernbaner. Det kommer ikke an paa, at man faar Jernbaner, naar Interesserne kunne tilfredsstilles paa anden og billigere Maade. Dette er, antager jeg, baade Flertallet og Mindretallet enige om, og dette Spørgsmaal, som jo temmelig nylig er draget saa klart og stærkt frem, som jeg ikke i længere Tid har set det, nemlig af Civilingenieur Rowan, kunde maasse have stor Betydning for de lokale Interesser. Ser man hen til Tjen, hvor der er foreslaaet Banerne Årsens-Kommerup og Bogense-Dense, er der jo her Tale om at skaffe Jernbaneforbindelse til to smaa Søbysteder, som have ret gode Havne, og hvor der ikke er store Landstrækninger at føre Banen igennem, saa det er umuligt at sige med nogenfomhelst Bestemthed, at ikke den Trafik, der kan være Tale om der, lige saa godt kunde besjærges paa den Maade, som er angivet af Forfatteren til det nævnte Skrift. Maasse ogsaa nogle af de jydskke Baner kunde erstattes paa den Maade. Det forekommer mig, at der er Spørgsmaal nok for Udvalget at tage under Overveielse, og jeg skal derfor anbefale Thinget at vise Sagen tilbage til det. Der er vigtig nok den Sag derved, at enkelte af Udvalgets Medlemmer ikke synes i saa Fald at ville fortsætte deres Arbejde, men det blev der jo Raad for; dersom de kom til Thinget og bade sig fritagne, antager jeg ikke, Thinget vilde være saa ubarmhertigt at sige: I skulle alligevel fortsætte Ederes Undersøgelser. Jeg antager nok, Thinget vilde fritage dem; men det er jo muligt, at de, der have truet stærkest, vilde blive de Sidste til alligevel at nedlægge deres Mandater.

Masmussen: Jeg skal ikke gaa ind paa at omtale hele den omfattende Plan, der er forelagt os af Udvalgets ærede Flertal, men holde mig til det Punkt i Betænkningen, der nærmest angaar den Egn, jeg har den Ære at repræsentere her i Salen. Naar man tager Betænkningen i Haanden, skulde man ved første Die-

kast synes, at der var taget et særligt Hensyn netop til den Egn, hvor jeg hører hjemme. Ja, paa Papiret er der anlagt en Bane omtrent midt gjennem Kredsen, men jeg er bange for, at Anlægget forbliver paa Papiret og ikke nogensinde kommer videre. Jeg vil bemærke, at denne Egn har et særegent Krav paa at faae en Jernbane, og at den trænger til at faae den. Jeg vilde derfor ogsaa ønske, at der maatte komme et saadant Forslag frem, at der kunde være Tanke om, naar det vedtages, at saa ogsaa Egnen fik en Bane, og det i en nær Fremtid. Dersom det ærede Flertal, som selv i sin Betænkning udtaler, at denne Egn har et særegent Krav paa at komme i Betragtning, havde villet gjøre noget Rigtigt i den Retning, saa burde det, efter min Mening, have taget Forslaget om denne Bane op mellem det første Udfnit Baner, saa at altsaa ogsaa denne Bane skulde være bygget indenfor en vis bestemt Tidsgrense. Naar et saadant Forslag havde været blandt Udvalgets Indstillinger, saa skulde jeg med Fornøjelse have stemt derfor, men som Forslaget staar nu, tror jeg ikke, at der er nogen Udsigt til at faae Banen i en nær Fremtid; jeg tror meget snarere, at det vil føre til at umuliggjøre Banen. Vi have jo en Lov af 23de Mai 1873, som giver Indenrigsministeren Ret til at meddele Koncession paa en Jernbane ogsaa til Odsbjerred, men der er den Feil ved det Lovforslag, at der er Engen, der vilde paatage sig at bygge nogen Jernbane derefter, og hvad der er Feilen ved dette Lovforslag her, er, at jeg tror, at dette Anlæg vil blive udskudt saa længe, at det omsider bliver rent glemt. Det er sagt i Betænkningen, og det er sagt i Dag af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (S. Koch), og det er vist ogsaa nævnt af den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Højmark), som har havt Ordet i Aften, at Rigsdagen binder sig ikke mere end for 5 Aar. Men det er Ulykken, at Rigsdagen binder sig for lidt. Jeg har den modsatte Betragtning af de Andre i deres Begrundelse af dette Forslag. Jeg tror derfor, at det ikke vilde være af Veien, om det gaar tilbage til Udvalget, og at Udvalget tager det under nyere Overveielse; denne Overveielse kunde maasse føre til, at Udvalget ogsaa foreslog, at den af mig omtalte Bane blev optagen i første Linie. Kunde det ske, vilde der være gjort et stort Gode for denne Egn; men saa længe dette Baneanlæg staar saa langt i Baggrunden, saa er jeg bange for, det bliver rent glemt, og jeg tror ikke, der vil blive gjort noget virkelig Alvorligt for denne Egn. Der er foreslaaet to forskellige Retningslinier, en af Flertallet og en af Mindretallet. Jeg skal ikke udtale mig for nogen af disse Linier; thi der er Noget, der taler for begge. Den ene er kortere for Beboerne at befære; thi de ville derved faae ca. 3 Mil kortere at kjøre til Kjøbenhavn, hvorhen den meste Trafik